PREZYDENT MIASTA TYCHY
al. Niepodległości 49
43-100 Tychy

Tychy, dnia 17 sierpnia 2010 r.

DKP. I.3110-9- 213 /10

I N T E R P R E T A C J A I N D Y W I D U A L N A

Prezydent Miasta Tychy działając na podstawie art.14 j § 1 i § 3, w związku z art. 14b, art. 14 c, art. 14 k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 późn zm.), oraz przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych[1] (Dz.U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613),

p o s t a n a w i a :

stanowisko Spółki przedstawione we wniosku z dnia 31.05.2010 r. nr FK/DW/67/12967/2010 o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie:

1. przyjęcia do opodatkowania podatkiem od nieruchomości budowli lub części budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej począwszy od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym zakończono budowę budowli lub części budowli, lub w którym rozpoczęto ich użytkowanie przed ostatecznym wykończeniem,
2. zwiększenia podstawy opodatkowania w podatku od nieruchomości dla budowli lub części budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej począwszy od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym zakończono modernizację tych budowli lub części budowli,
3. zmniejszenia podstawy opodatkowania w podatku od nieruchomości dla budowli lub części budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej z pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano likwidacji budowli lub części budowli,

uznać za prawidłowe.

[1] Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich: 1) dyrektywy 92/106/EWG z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dla niektórych typów transportu kombinowanego towarów między państwami członkowskimi (Dz. Urz. WE L 368 z 17.12.1992), 2) dyrektywy 1999/62/WE z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz. Urz. WE L 187 z 20.07.1999).Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne; Dz.U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613).

U Z A S A D N I E N I E

S.A. wnioskiem z dnia 31.05.2010 r. nr FK/DW/67/12967/2010 zwróciła się o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od nieruchomości co do sposobu ustalenia daty powstania obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości w przypadku budowy nowych sieci wodociągowo-kanalizacyjnych, w przypadku modernizacji istniejących sieci wodociągowo-kanalizacyjnych, a także sposobu ustalenia daty ustania obowiązku podatkowego w przypadku likwidacji wyłączonych z użytkowania sieci wodociągowo-kanalizacyjnych. Stosownie do treści przepisu art. 14 b § 4 ustawy – Ordynacja podatkowa, Spółka oświadczyła, iż elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej, oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta, co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

W złożonym wniosku przedstawiony został następujący stan faktyczny:

Spółka prowadząc działalność gospodarczą w zakresie zbiorowej dostawy wody i zbiorowego odbioru ścieków na terenie …… realizuje w obrębie roku podatkowego szereg prac na sieci wodociągowo-kanalizacyjnej polegających na budowie nowych odcinków sieci oraz modernizacji odcinków istniejących. W efekcie powyższych prac Spółka przyjmuje do użytkowania nowo wybudowane sieci, zwiększa wartość początkową zmodernizowanych sieci oraz przeprowadza likwidację sieci wyłączonych z użytkowania. Zdaniem Spółki, obowiązek podatkowy przy budowie nowych sieci wodociągowo-kanalizacyjnych, jak również przy modernizacji już istniejących sieci, powstaje z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym budowa lub modernizacja została zakończona. Spółka swoje stanowisko wywiodła z przepisu art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, który głosi, iż podstawę opodatkowania stanowi dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 4 i 6 – wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych – ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego. Spółka powołała się także na przepis art. 6 ust. 2 ustawy stanowiący, iż jeżeli okolicznością, od której jest uzależniony obowiązek podatkowy, jest istnienie budowli albo budynku lub ich części, obowiązek podatkowy powstaje z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym budowa została zakończona, albo w którym rozpoczęto użytkowanie budowli, albo budynku lub ich części przed ich ostatecznym wykończeniem. Ponadto przywołała także przepis art. 16g pkt 13 ustawy z dnia 15.02.1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654 z późn.zm.) stanowiący, iż za ulepszenie środka trwałego uważa się przebudowę, rozbudowę, rekonstrukcję, adaptację lub modernizację powodującą wzrost ich wartości użytkowej w stosunku do wartości z dnia przyjęcia środka trwałego do używania. Zatem wartość budowli przyjętą na potrzeby podatku od nieruchomości powiększa się o sumę wydatków poniesionych na ulepszenie (modernizację), ale nie w roku, w którym dokonano tego ulepszenia (modernizacji), ta bowiem pozostaje w tym czasie bez zmian. Powołując się na przepis art. 6 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych Spółka przyjęła, iż wysokość podstawy opodatkowania w podatku nieruchomości w trakcie roku może zmienić się tylko w przypadku zmiany sposobu wykorzystania przedmiotu opodatkowania. Spółka, zatem wyklucza możliwość przyjęcia wyższej podstawy opodatkowania począwszy od następnego miesiąca, również z tego powodu, iż nie zmieniła sposobu wykorzystania przedmiotu opodatkowania, ale dokonała jego modernizacji.

Spółka w przedmiotowym wniosku przedstawiła także swoje stanowisko w odniesieniu do likwidacji wyłączonych z użytkowania sieci wodociągowo-kanalizacyjnych. Na poparcie tego

stanowiska przywołała przepis art. 6 ust. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w związku z którym stwierdziła, iż w przypadku likwidacji sieci wodociągowo-kanalizacyjnej, w efekcie wyłączenia jej z użytkowania, obowiązek podatkowy w stosunku do tej sieci wygasa z końcem ostatniego dnia tegoż miesiąca, podatek zaś ustala się proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których istniał obowiązek podatkowy.

Prezydent Miasta Tychy po rozpatrzeniu przedmiotowego wniosku, w świetle obowiązującego stanu prawnego wyjaśnia, co następuje:

Spółka przedstawiła prawidłową wykładnię przepisów art. 4 ust. 1 pkt 3, art. 6 ust. 2, ust. 4 i ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 16g pkt 13 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Przedstawione w złożonym wniosku sieci wodociągowo-kanalizacyjne będące w posiadaniu przedsiębiorcy stanowią zgodnie z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych, przedmiot podatku od nieruchomości jako budowle lub części budowli związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Treść powołanego przez Spółkę art. 4 ust. 1 pkt 3, który odnosi się wyłącznie do budowli lub części budowli, jest wyjątkiem od zasady określonej w art. 6 ust. 3. W przypadku budowy, czy też modernizacji w trakcie roku budowli lub części budowli, od których dokonuje się odpisów amortyzacyjnych, podstawą opodatkowania jest wartość ustalona na dzień 1 stycznia roku następującego po roku, w którym budowa została zakończona albo, w którym rozpoczęto użytkowanie budowli przed ich ostatecznym wykończeniem, a w przypadku modernizacji – wartość ustalona na dzień 1 stycznia roku następującego po roku, w którym dokonano ulepszenia (modernizacji) powiększona o koszt modernizacji. Trzeba zaznaczyć, iż przepis art. 4 ust. 1 pkt 3, to jedyny powód, dla którego możliwe jest przyjęcie wyższej podstawy opodatkowania dla budowli lub ich części dopiero od 1 stycznia następnego roku. Przepis art. 6 ust. 3 – stanowiący o tym, iż jeżeli w trakcie roku podatkowego zaistniało zdarzenie mające wpływ na wysokość opodatkowania w tym roku, a w szczególności zmiana sposobu wykorzystania przedmiotu opodatkowania lub jego części, podatek ulega obniżeniu lub podwyższeniu, poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło to zdarzenie – nie ma zastosowania tylko w sytuacji zmiany sposobu wykorzystania przedmiotu opodatkowania. Użyty w przepisie zwrot „w szczególności" wskazuje na jeden z możliwych zdarzeń powodujących obniżenie lub podwyższenie podatku począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło dane zdarzenie. Ponadto, jeżeli obowiązek podatkowy w zakresie podatku od nieruchomości od budowli, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3, powstał w ciągu roku podatkowego – podstawą opodatkowania jest wartość stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji na dzień powstania obowiązku podatkowego. Powyższe nie będzie miało zastosowania w przypadku budowy lub modernizacji budowli lub części budowli w trakcie roku podatkowego.

Dla ustalenia momentu wygaśnięcia obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości ważna jest data, kiedy dany przedmiot opodatkowania został zlikwidowany. Likwidacja budowli lub części budowli jest okolicznością uprawniającą podatnika do zmniejszenia podstawy opodatkowania w skutek wygaśnięcia obowiązku podatkowego z upływem miesiąca, w którym przeprowadzono tą likwidację. Zaznaczyć trzeba, że chodzi o fizyczną likwidację, bowiem o wygaśnięciu obowiązku w podatku od nieruchomości nie decyduje samo wystawienie dokumentu LT i wyksięgowanie sieci z konta „Środki trwałe" a w konsekwencji przeniesienie na konto „Środki trwałe w likwidacji". Operacja wyksięgowania budowli lub części budowli z konta „Środki trwałe" świadczy dopiero o postawieniu w stan likwidacji, a nie o fizycznej likwidacji. O likwidacji sieci nie może stanowić samo wyłączenie jej z użytkowania. Stosownie do treści art. 6 ust. 5 ustawy, jeżeli obowiązek podatkowy wygasł w ciągu roku, podatek za ten rok ustala się proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których istniał obowiązek.

POUCZENIA:

Na niniejszą interpretację Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2 po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. Nr 153, poz. 1270 późn. zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach - art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Tychy (art. 54 § 1 ww. ustawy).

Niniejsza interpretacja jest wiążąca dla organów podatkowych właściwych dla wnioskodawcy i może zostać zmieniona albo uchylona wyłącznie w drodze decyzji Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach.

Niniejsza interpretacja indywidualna wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Podatkowej.

Wykonano w 3 egzemplarzach:
Egz.Nr 1 – Adresat
Egz.Nr 2 – Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Katowicach, Katowice, ul. Paderewskiego 32b
Egz.Nr 3 – a/a